

Evangelí del dijous després de Cendra: la veritat de la creu

“Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que em segueixi”. Per a un cristià, prendre la creu de cada dia consisteix a repetir les veritats que va predicar el Crist, sense por i amb simpatia i bon humor.

Evangelí (Lc 9, 22-25)

Jesús afegí:

—Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans

sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i ha de ressuscitar el tercer dia.

I deia a tothom:

—Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà. Què en treu l'home de guanyar tot el món si es perd o es destrueix a ell mateix?

Comentari

Jesús s'apropava afectuosament i compassivament a tothom. Feia miracles. Parlava com mai ningú abans no havia parlat. Es desvivava per tothom fins al punt de no saber ni on dormiria a la nit. Perdonava els pecats. Expulsava dimonis. Jesús

entrava a les cases i s'autoconvidava a menjar fins i tot amb els publicans. També conversava profundament i en confiança amb els fariseus que s'hi prestaven. I donava menjar a multituds quan era menester. La seva personalitat havia de ser (i ho continua sent) molt atractiva. A més, Jesús volia anomenar amics a tots i es comportava amicalment amb tots: galileus, jueus de Judea, samaritans i estrangers...

Tot i la seva amabilitat, el Senyor va ser rebutjat per alguns. Els ancians, els prínceps dels sacerdots i alguns escribes van ser culpables de la mort de Jesús, com ell mateix anuncia a l'Evangelí. És com si romanguessin cecs a la bondat del Senyor.

Avui ens continuem fent la mateixa pregunta que es podien fer aleshores els seus deixebles. Com és possible que sent Jesús tan bo com és, tan

amable, n'hi hagi alguns que vulguin condemnar-lo al patíbul?

Segurament la resposta estarà conformada per un cúmul de raons, que només Déu coneix. Potser una raó suficient és que el Mestre també va fer una cosa més, molt bona, que no sempre genera amics: Jesús sempre deia la veritat. És cert: la veritat és molt bona. Com és sabut, però, no sempre és amable. Jesús, que sempre va ser fidel a la missió del Pare i no va callar mai. I aquesta fidelitat eloqüent va ser la que el va portar a la Creu.

Potser més que mai, per a un cristià d'avui prendre la creu de cada dia és repetir les mateixes veritats del Crist amb les mateixes paraules del Crist. Sense por de la vida. Sense por de la mort. I, si és possible, amb simpatia i bon humor. Amb la gràcia de Maria. Que sempre és possible.

José María García Castro //
Photo: Aaron Burden - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-dijous-despres-de-cendra-la-veritat-de-la-creu/> (20/03/2026)